



ת"פ 66437/07/20 - מדינת ישראל נגד יסכה ברזילאי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 66437-07-20 מדינת ישראל נ' ברזילאי

לפני	כבוד השופטת חנה מרים לומפ
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
	על ידי ב"כ עו"ד רינת בן יעקב
	נגד
	יסכה ברזילאי
הנאשמת	על ידי ב"כ עו"ד שחר חצרוני

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תיווך לעסקה אחרת בסם, עבירה לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**").
2. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם, כי המאשימה תעתור לעונש הכולל מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, בעוד ההגנה תהא חופשית בטיעוניה. עוד ביקשו ב"כ הצדדים לטעון לעונש לאחר קבלת תסקיר וחוות דעת הממונה על עבודות השירות.
3. הממונה על עבודות השירות הגיש חוות דעת בעניינה של הנאשמת ביום 15.3.21. מחוות הדעת עולה, כי הנאשמת נמצאה מתאימה לבצע עבודות שירות ב"בית לשובע" בתל אביב החל מיום 18.5.21.
4. על פי כתב האישום המתוקן, בתקופה שקדמה ליום 02.12.2016 הייתה בין הנאשמת ובין תום יוסף פרץ (להלן: "**תום**") מערכת יחסים והם אף טיילו בהודו יחדיו. במסגרת הטיול בהודו, שוחחו הנאשמת ותום עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה על סמים והשגתם. בשבועות שקדמו ליום 2.12.16 קשרו קשר תום ועידן עמיאל (להלן: "**עידן**") לייבא סמים מוינה לישראל. תום אמר לעידן, כי יוכל לקבל תמורת הבאת הסם סכום של כ-54,000 ₪ ממנו יקבל תום סכום של 10,000 עד 25,000 ₪. תום קנה עבורו ועבור עידן כרטיס טיסה לוינה ליום 02.12.2016 באמצעות כרטיס האשראי של עידן. ביום 02.12.2016 הגיעו תום ועידן לוינה. במהלך שהותם שם קישרה הנאשמת בינם לבין אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "**אחר**") על מנת לאפשר להם לקבל מהאחר סמים מסוכנים. בסמוך לאחר מכן, יצר תום קשר עם האחר. ביום 04.12.2016 הגיע האחר למלון בוניה בו שהו תום ועידן והביא עמו מזוודה בה הוטמנו סמים מסוכנים מחולקים לארבע חבילות: חבילה ובה 888.97 גרם של סם מסוכן מסוג קוקאין וכן שלוש חבילות של מסום מסוכן מסוג MDMA במשקלים 977.23 גרם, 415.22 גרם ו-428.13 גרם. חבילות הסם הוסתרו בדופן המזוודה אשר נמסרה לתום ועידן. עידן העביר את חפציו למזוודה ונשא אותה עמו לכל אורך הדרך חזרה מאוסטריה לישראל. ביום 05.12.2016 נעצרו תום ועידן עם המזוודה בנמל התעופה "בן גוריון", כאשר הם מנסים להכניס את המזוודה בה חבילות הסם לישראל.



תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשמת בת 29, מתגוררת עם בן זוגה בתל אביב ועובדת כסייעת לסטייליסט. היא סיימה 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. בהמשך קיבלה פטור משירות צבאי עקב אי התאמה. עבדה כמלצרית מסיום לימודיה עד גיל 24, אז טסה וטיילה למשך כשנה בחו"ל, עד שהגיעה לברלין, שם החלה לימודי עיצוב אופנה והתפרנסה כמטפלת בבית אבות. משפחת מוצאה מונה זוג הורים ושני ילדים, כאשר הנאשמת היא הראשונה בסדר הלידה. אביה עבד כנגר ונפטר כשהייתה בת 14. אמה, בת 50, מתפרנסת כיום מדמי אבטלה מאת הביטוח הלאומי, ובעברה הייתה גננת. הנאשמת תיארה כי אביה ניהל אורח חיים התמכרותי, ואף נשפט ונאסר בגינו, ועל רקע זה נפרדו הוריה כשהייתה בת 8. לדברי הנאשמת מות אביה היווה נקודת מפנה בחייה, ולאחריו התדרדרה בלימודים, גילתה קושי להתגייס לשירות צבאי, וכן עזבה את אורח החיים הדתי שקיימה לפני כן. סמוך לתקופה זו, ולבקשת אמה טופלה על ידי פסיכולוג למפגשים ספורים, מאחר שלא רצתה לשתף פעולה באותה העת. הנאשמת עישנה לראשונה קנאביס בהיותה בת 18 בנסיבות חברתיות, ובשלוש השנים האחרונות נמנעת מכך.

6. אשר לביצוע העבירה - הנאשמת מסרה כי ברקע לביצועה טיול להודו עת הייתה בת 24, בו קיימה קשרים עם משתמשים בקנאביס, ועשתה זאת לעיתים קרובות. הנאשמת שיתפה, כי באותה עת הייתה שרויה במצב נפשי קשה ובחיפוש עצמי, אשר בדיעבד הנאשמת מפרשת כבירה ממורכבות ומקשיים. שירות המבחן ציין, כי הנאשמת נוקטת בגישה מרחיקה ומצמצמת בכל הקשור להתנהגותה בעת ביצוע העבירה ומתקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיה, כאשר ברקע קשיים רגשיים לא מעובדים.

7. אשר להערכת הסיכוי לעבריינות והסיכוי לשיקום - שירות המבחן התרשם, כי הנאשמת גדלה במערכת משפחתית מורכבת, ולא עיבדה את קשייה הרגשיים באופן אדפטיבי. למרות זאת, מלבד ההתנהגות השולית של אביה, לנאשמת אח ואם נורמטיביים המהווים מערכת תמיכה חיובית ויציבה. הנאשמת השכילה בשנים האחרונות לפנות לאפיק חיובי, למדה לימודי אופנה והפסיקה לעשן באופן יזום. שירות המבחן התרשם, כי בעקבות ההליך המשפטי הנאשמת מבטאת מודעות בקשר לקשייה הרגשיים לאורך השנים ולבחירותיה השוליות, ועל אף הקושי לקבל אחריות מלאה על מעשיה, היא מכירה בקשרים השוליים שהובילו אותה למצבה הנוכחי, ומוכנה לקבל טיפול, ואף פנתה לקבלת טיפול פסיכולוגי מטעם קופת החולים, והיא נמצאת ברשימת המתנה לטיפול.

8. לאור האמור, ובהתחשב בכך שהעבירה בוצעה לפני כחמש שנים, ומאחר שהנאשמת נעדרת עבר פלילי ומסרה כי אם תורשע לא תוכל להמשיך בעיסוקה הנוכחי מאחר שמקיימת קשרים עם גורמים בטלויזיה שם נדרשת הצגת תעודת יושר, ומאחר ששירות המבחן התרשם כי הנאשמת נמנעת מסמים ונמצאת בהתקדמות חיובית וחלה הפחתה משמעותית בסיכון להישנות עבירות דומות, המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעת הנאשמת, ולהטיל עליה צו שירות לתועלת הציבור בהיקף משמעותי של 250 שעות, לצד צו מבחן למשך שנה.

ראיות לעונש

9. בא כוח המאשימה הגיש כראיות לעונש את כתב האישום וגזרי הדין בעניינם של תום ועידן, המעורבים הנוספים באירוע. מגזרי הדין עולה כי תום הורשע בעבירה לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19(א) לפקודת הסמים המסוכנים, ועידן הורשע באותה עבירה ובעבירה נוספת לפי סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים. בית המשפט המחוזי קבע בעניינם, כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-60 חודשי מאסר, אך משיקולי שיקום חרג ממתחם העונש ההולם בעניינם של הנאשמים, והשית על תום עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי. על עידן השית בית המשפט עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי. עידן ערער כנגד חומרת



עונש זה, ובית המשפט העליון דחה את ערעורו. (ע"פ 2723/20 עידן עמיאל נ' מדינת ישראל (נבו) 06.08.2020).

10. מטעם הנאשמת העיד מר דניאל ברזילי, בן דודה של הנאשמת. מר ברזילי סיפר, כי הוא זמר ויוצר, המופיע בגופים ממשלתיים, בתוכניות בוקר, בבסיסים צבאיים ובכנסת ישראל. לדבריו, הנאשמת היא הסטייליסטית האישית שלו הנוסעת עמו לכל מקום, והרשעתה תמנע ממנה להיכנס למקומות מסוימים בהם הוא מופיע, דבר שיפגע בו במהלך העבודה.

טיעונים לעונש

11. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת עבירות הסמים, ואת היות הנאשמת חלק ממעגל הפצת הסם. עוד הדגישה את חומרת העונשים שקיבלו יתר המעורבים בעבירה. אשר לחלוף הזמן, ציינה ב"כ המאשימה, כי הוא נובע מכך שהנאשמת שהתה בחו"ל, ומיד עם חזרתה לישראל היא נעצרה ונחקרה וכתב האישום הוגש לאחר מספר חודשים. אשר לנסיבות ביצוע העבירה טענה, כי הנאשמת הייתה אדישה לכמות הסמים אותה יקנה תום בתיווכה, והיא שתיווכה בין תום לאחר, כאשר בסופו של יום יובאו סמים קשים בכמות נכבדה על ידי המעורבים האחרים והנאשמת הייתה אדישה לאפשרות זו. הנאשמת היא חלק ממעגל הסמים ובלעדי תיווכה לא הייתה מתקיימת העסקה. על כן, עתרה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין 12 - 36 חודשי מאסר, מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים, והגישה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

12. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - טענה ב"כ המאשימה, כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי, נסיבות חייה אינן פשוטות ויש לקחת זאת בחשבון. בנוסף, הודתה הנאשמת בשלב מוקדם מאוד בהליך וחסכה זמן שיפוטי רב. עם זאת, לקיחת האחריות של הנאשמת חלקית והנאשמת לא נמצאת בהליך שיקומי. בנסיבות אלה, עתרה ב"כ המאשימה להטלת עונש ברף התחתון של המתחם, קרי 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

13. מנגד הדגיש ב"כ הנאשמת, כי הנאשמת לא ידעה על סוג וכמות הסמים אותם קנו תום ועידן מהאחר, ולא ידעה כי מדובר על קניית סמים לצורך ייבואם. כתב האישום כולל בחובו עבירה אחת זעירה, ומדובר בזוטי דברים. הנאשמת ביצעה את העבירה עם מי שהיה בן זוגה לשעבר, כשלא ידעה לאיזה מטרה מדובר, ובאותה העת לאור גילה הצעיר, הייתה לה הרבה פחות חכמה וניסיון חיים. לנאשמת אין קשר לעבירות שביצעו תום ועידן, והיא אינה קשורה לקשר שקשרו תום ועידן.

14. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשמת שמדובר על עבירה שבוצעה לפני כ-5 שנים. מאז הנאשמת מנהלת אורח חיים נורמטיבי, וקבעה לעצמה טיפולים פרטניים במסגרת קופת החולים, כך שהיא מטפלת בעצמה ואין צורך בטיפול נוסף במסגרת שירות המבחן ומכל מקום שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן בעל אופי פיקוחי, כך ששירות המבחן יעקוב אחר ההליך הטיפולי אותו מתעתדת הנאשמת לעבור. בנוסף הנאשמת ללא עבר פלילי, עם נסיבות חיים קשות, אביה היה מכור לסמים ונפטר כשהייתה הנאשמת בת 14. ב"כ הנאשמת ציין, כי הנאשמת כיום נקייה מסמים, כפי שעולה גם מבדיקה שערך לה שירות המבחן. עוד ציין ב"כ הנאשמת, כי גם לו הייתה מואשמת הנאשמת בעבירה חמורה יותר מתיווך, אלא סיוע לתום ועידן היה על בית המשפט לגזור על הנאשמת חצי מהעונש שנגזר עליהם, וגם עונש זה היה מרוצה בעבודות שירות, כך שתמה על עמדת המאשימה, שאינה מתאימה אף לכתב האישום המקורי שהוגש כנגד הנאשמת, לא כל שכן לכתב האישום המתוקן. ב"כ הנאשמת הצטרף לעמדת שירות המבחן ועתר לביטול הרשעתה של הנאשמת ולהטלת צו של"צ בהיקף של 250 שעות. ב"כ הנאשמת הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו, והציג מקרים בהם בוטלה הרשעת נאשמים בנסיבות חמורות יותר של סחר בסמים.

15. הנאשמת בדבריה האחרונים סיפרה שעברה חיים לא פשוטים, אך שהיא שיקמה אותם וכעת היא עובדת בעבודת



חלומותיה, היא מאורסת, מתחזקת בדת וחזרה לארץ לאחר לימודים בחו"ל עקב מצב רפואי לא טוב של אמה. הנאשמת ביקשה מבית המשפט לבטל את הרשעתה, וציינה שהרשעתה תפגע בה באופן משמעותי וביכולתה להתפרנס.

דין והכרעה

שאלת ההרשעה

16. כאמור, הצדדים היו חלוקים ביחס לשאלת הרשעת הנאשמת. כלל ידוע הוא, שמי שנמצא כי עבר עבירה דינו להיות מורשע. בבוא בית המשפט לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים, עליו לבחון הצטברותם של שני תנאים כפי שנקבעו ברע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "**הלכת כתב**"). התנאי הראשון הוא, כי סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים, וזאת מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. התנאי השני הוא, כי על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. בית-המשפט העליון במוטב תלתא שב וחזר על תנאיה של הלכת כתב בע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (2.4.2014) (ר' גם לאחרונה ברע"פ 547/21 **סיטניק נ' מדינת ישראל** (17.03.2021)).

17. ביהמ"ש העליון קבע, בשורה ארוכה של פסקי דין, כי רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה, ינקוט בית המשפט בחלופה של הטלת ענישה ללא הרשעה. ההימנעות מן ההרשעה הופכת לקשה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר, שכן ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של העניין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי. (ר', ע"פ 2513/96, 3467 **מדינת ישראל נ' שמש ואח'**, פ"ד נ (3) 682), ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נד(3) 685, וכן ע"פ 9893/06 **אסנת אלון-לאופר נ' מדינת ישראל**, (מיום 31/12/07)). בהקשר זה יוער, כי לדידי ככל שמדרג העבירה ונסיבותיה חמורים יותר, כך גם על היקף הראיות הנדרשות כדי לבסס את הטענה לפגיעה חמורה בשיקום להיות משמעותי יותר ולהיפך.

18. לאחר שבחנתי את עניינה של הנאשמת שלפניי, אני סבורה כי התנאים הנדרשים לצורך חריגה מן הכלל וביטול ההרשעה לא התקיימו, מהנימוקים שיפורטו בהמשך.

19. בכלהנוגע לסוג העבירות ולנסיבות ביצוען-מחד גיסא, עסקינן באירוע חד פעמי, ובנסיבות קלות במיוחד. הנאשמת לא ידעה את כמות או את סוג הסם אותו יקנו תום ועידן מהאחר, ולא ידעה כי הסם מיועד לייבוא. מאידך גיסא, בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין, כי עבירות סמים הן עבירות חמורות במיוחד, וכי יש למגר כל שלב ושלב בשרשרת ההפצה של הסם, ולהעניש את העבריינים בחומרה. כך למשל נפסק בע"פ 7070/03 **עליאן זניד נ' מדינת ישראל** (נבו 03.04.2006): "**החברה בישראל נאבקת מזה שנים רבות בהתפשטותו של נגע הסמים, ולצורך כך היא משקיעה מאמצים וממון רב. המערער ואחרים דוגמתו מבקשים לסכל מאמץ זה, ומכאן הצורך לנהוג בהם וכנגד כל חוליותיה של שרשרת הפצת הסם ביד קשה. בתחום זה של עבריינות קובעת ההלכה הפסוקה כי תהייה נסיבותיו האישיות של העברייני חמורות וקשות ככל שתהייה, הן נדחות מפני אינטרס הציבור.**" (ר' גם ע"פ 4484/05 **שגב גונן נ' מדינת ישראל** (נבו 08.08.2006); ע"פ 170/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** (19.11.2007); ע"פ 3172/13 **סואעד נ' מדינת ישראל** (מיום 7.1.14)). אומנם במקרים מסוימים אף פסקו בתי משפט, כי בעבירות סמים שאינן במדרג נמוך (סחר ותיווך בסמים) ניתן לבטל את הרשעת הנאשם, כעולה מפסקי הדין אותם הגיש ב"כ הנאשמת, ובהיבט זה המקרה שלפניי הוא גבולי מבחינת העמידה בתנאי הראשון של הלכת כתב. לאור זאת, יש צורך ברף ראייתי משמעותי על מנת לבסס את הטענה לפגיעה חמורה בשיקום ולעמוד בתנאי השני.



20. אשר לתנאי השני שנקבע בהלכת כתב שעניינו פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם - נקודת המוצא היא כי על ההגנה לשכנע כי הרשעה בדין תוביל ליצירת נזק קונקרטי וממשי בשיקומו או בעתידו של הנאשם.
21. הנאשמת לא עמדה בנטל להוכיח את הפגיעה הקונקרטית בה. אמנם הנאשמת ובא כוחה תיארו כי הנאשמת עלולה להיפגע, מכיוון שהיא מרבה לעבוד בתוכניות טלוויזיה הדורשות תעודת יושר, וכך גם תיאר בן דודה שהוא מעסיקה, אשר מסר כי הדבר יהווה מכשול בכנסת ובמקומות אחרים, אולם לא הובאו ראיות ממשיות בעניין זה מלבד דבריהם, ולא שוכנעתי כי לאור מקצועה של הנאשמת תיפגע אפשרותה לעסוק במקצוע אותו בחרה באופן אנוש, ומכל מקום פתוחים לפניה גם אפיקים נוספים לעסוק בו. ממילא, לא הוכח באופן ברור וממשי נזק קונקרטי וחמור בשיקומה או בעתידה של הנאשמת, במידה שיש בה כדי להצדיק את העדפת השיקולים האינדיבידואליים, על פני האינטרסים הציבוריים המצדדים בכלל ההרשעה, כאמור.
22. אשר להמלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשמת- כידוע, עמדת שירות המבחן בנוגע לעונש שיש להטיל על נאשם, היא בבחינת המלצה שאינה מחייבת את בית המשפט (ראה למשל, ע"פ 4295/15 ג'אבר אלצאנע נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.5.16) רע"פ 4144/15 אבו אלטיף נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.6.15)). יודגש בהקשר זה, ששירות המבחן רשאי להמליץ כל המלצה שנראית בעיניו, אך המלצתו היא אחד מהשיקולים שעל בית המשפט לשקול עת יגזור דינו של נאשם, שכן עליו לשקול שיקולים שהם רחבים יותר משיקולי שירות המבחן. מכל מקום להמלצת שירות המבחן יינתן משקל משמעותי בגזירת דינה של הנאשמת.
23. אשר על כן החלטתי להותיר את הרשעת הנאשמת על כנה.

מתחם העונש ההולם

24. העיקרון המנחה בענישה, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם בהתאם לעקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
25. הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הוא בראש ובראשונה הציבור, וכן ההגנה על שלום הציבור ובטחונו מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים. כך למשל נפסק: "**במעשים אלה פגע המערער בערכים המוגנים הקשורים בשלום הציבור, בביטחונו ובזכותו לשלמות הגוף ולבריאות הפיזית והנפשית. בית משפט זה עמד לא אחת על החשיבות הרבה במיגור נגע הסחר בסמים, בין היתר על ידי ענישה מרתיעה ומעבירת מסר, אשר הולמת את הנזק החברתי הנגרם בעקבות פעילות זו**" (ע"פ 8045/17 מחמוד בראנסי נ' מדינת ישראל (נבו 16.08.2018)). (ר' גם ע"פ 170/07 מטיס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (19.11.2007); ע"פ 628/97 ליזרוביץ יעקב נ' מדינת ישראל (נבו 16.06.1998)).
26. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, המחוקק ראה בחומרה רבה עבירות הנוגעות לסמים, וקבע עונשי מאסר ממושכים בגין עבירות אלה. הפסיקה מורה כי עבירות אלה חמורות וכי ככלל, הענישה בגין עבירות סמים הינה מאסר מאחורי סורג ובריח. כך למשל נפסק: "**החברה בישראל נאבקת מזה שנים רבות בהתפשטותו של נגע הסמים, ולצורך כך היא משקיעה מאמצים וממון רב. המערער ואחרים דוגמתו מבקשים לסכל מאמץ זה, ומכאן הצורך לנהוג בהם וכנגד כל חוליותיה של שרשרת הפצת הסם ביד קשה. בתחום זה של עבריינות קובעת ההלכה הפסוקה כי תהינה נסיבותיו האישיות של העבריין חמורות וקשות ככל שתהינה, הן נדחות מפני אינטרס הציבור. מהלכה זו לא ראינו מקום לחרוג בעניינו של המערער.**" (ע"פ 7070/03 עליאן זניד נ' מדינת ישראל (נבו 03.04.2006)). (ר' גם ע"פ 4484/05 שגב גונן נ' מדינת ישראל (נבו 08.08.2006)).



27. עיינתי בפסיקה שהוצגה לפניי על ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת. יוער, כי קיים קושי לאתר גזרי דין הדומים לנסיבות הייחודיות של התיק דנן. עם זאת, עיון בגזרי הדין השונים מלמד כי מנעד הענישה בעבירה זו הוא רחב ומשתנה נוכח נסיבות ביצוע העבירות והנסיבות הספציפיות של מבצעה. לצורך קביעת העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

א. בע"פ 628/97 **ליזרוביץ יעקב נ' מדינת ישראל** (16.06.1998) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירת תיווך לסחר בסם מסוכן. המערער תיווך בעסקת סחר בסמים ועזר לאחר למצוא קונה לכ-1.5 קילו קוקאין שייבא האחר לגרמניה. העסקה לא הושלמה והאחר נעצר לפני שהספיק להשלים את העסקה. בית המשפט המחוזי גזר על המערער שישה חודשי מאסר ושנת מאסר על תנאי. בית המשפט העליון, לאחר ששקל את העובדה שהמערער שהה במעצר משך שלושה חודשים ולא קיבל כל תמורה עבור מעשה התיווך, דחה את הערעור וקבע שאין מקום להתערב בעונש.

ב. ברע"פ 7996/12 **אליהו יוסף נ' מדינת ישראל** (23.01.2013) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע על פי הודאתו בארבע עבירות סמים. במקרה אחד, תיווך המערער בעסקת סחר של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 2.93 גרם עבור תמורה של כ-100 שקלים. בית משפט השלום העמיד את מתחם העונש ההולם לכל אחת מהעבירות בין 7 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ובסופו של יום השית על הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט העליון, לאחר ששקל את גילו הצעיר של הנאשם, את עברו הפלילי המועט, את תסקיר שירות המבחן ואת הודאתו של הנאשם בכתב האישום, דחה את הערעור וקבע שאין מקום להתערב בעונש הנמצא בתוך מתחם העונש ההולם.

ג. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 263-02-11 **וידל בראנס נ' מדינת ישראל** (23.03.2011) התקבל ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בארבע עבירות תיווך בסם מסוכן. במקרה הראשון, המערער סיפק לסוכן המשטרתי חשיש במשקל של כ-288 גרם. במקרים האחרים, תיווך המערער בין הסוכן המשטרתי לאחרים, אשר סיפקו לסוכן המשטרתי קוקאין במשקל 0.72 גרם, קנביס במשקל 750 גרם וכן כמות נוספת של קנביס במשקל 250 גרם. בית משפט השלום הטיל על המערער 40 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי, לאחר ששקל את עברו הפלילי הלא מכביד של המערער, את נסיבותיו האישיות ואת העובדה שהמערער ביצע את המעשים ללא תמורה, קיבל את הערעור, הפחית את העונש והעמיד אותו על 24 חודשי מאסר בפועל.

ד. בת"פ (שלום ב"ש) 13378-04-14 **מדינת ישראל נ' אבו רמשה** (31.03.2015) הורשע נאשם על פי הודאתו בשתי עבירות של תיווך לסחר בסם מסוכן ובשתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע. במקרה הראשון, תיווך הנאשם בין הסוכן המשטרתי לבין אחר, אשר מכר לסוכן המשטרתי כ-97.7 גרם חשיש. במקרה השני, תיווך הנאשם בין הסוכן המשטרתי לבין אחר, אשר מכר לסוכן המשטרתי כ-90 גרם חשיש. לאחר ששקל בית המשפט את חומרת מעשיו של הנאשם ואת חלקו המרכזי בביצוע עסקאות הסמים, את עברו הפלילי הלא מכביד של הנאשם, את נסיבותיו האישיות, את הודאתו בכתב האישום ואת גילו הצעיר, השית בית המשפט על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ה. בת"פ (שלום ים) 55741-12-18 **מדינת ישראל נ' אוראל נועמה** (13.11.2019) הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירה של תיווך לסחר בסם וכן ב-2 עבירות של החזקת סם לצריכה



עצמית. במקרה הראשון, תיווך הנאשם בין הסוכן המשטרתי לבין אחר, אשר מכר לסוכן המשטרתי 1.93 גרם קנביס, תמורת סך של 240 ₪. במקרה נוסף, החזיק הנאשם בביתו 3.94 גרם חשיש וכן 0.66 גרם קנביס. במקרה שלישי החזיק הנאשם בביתו 3.84 גרם חשיש וכן 4.01 גרם קנביס. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם כנע בין מאסר על-תנאי ושל"צ ועד 3 חודשי מאסר בעבירות השימוש העצמי, ועל מאסר על-תנאי ושל"צ ועד 6 חודשי מאסר בגין אישום התיווך. בית המשפט, לאחר ששקל את גילו הצעיר של הנאשם, את תסקיר שירות המבחן ואת האופק השיקומי שלו, החליט לבטל את הרשעת הנאשם והשית עליו עונש של 200 שעות לתועלת הציבור.

ו. בת"פ (שלום ראשל"צ) 4595/07 **מדינת ישראל נ' ימטה מבטו** (28.10.2009) הורשעו נאשמים על פי הודאתם בתיווך לסחר בסם מסוכן. על פי עובדות כתב האישום, הנאשמים קישרו בין הסוכן המשטרתי לבין אחרים, אשר מכרו לסוכן המשטרתי סם מסוכן מסוג חשיש בכמות קטנה שאינה ידועה במדויק. בית המשפט, לאחר ששקל את עברם הפלילי של הנאשמים, את תסקיר שירות המבחן ואת האופק השיקומי בעניינם של הנאשמים, גזר על הנאשמים מאסר של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ועונשים נלווים.

ז. בת"פ (שלום ק"ג) 4244-01-17 **מדינת ישראל נ' נדב שלום** (14.10.2018) הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של תיווך בעסקה בסם ללא תמורה ובעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. במקרה אחד, מסר הנאשם לאחר סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 0.6318 גרם, עבור כך שילם האחר 100 ₪ לאדם אחר. במקרה שני החזיק הנאשם 0.7089 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס. בית המשפט העמיד את מתחם העונש ההולם לעבירת התיווך כנע ממאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום, ולאחר ששקל את גילו הצעיר של הנאשם, את היעדר עברו הפלילי ואת האופק השיקומי שלו, ביטל בית המשפט את הרשעת הנאשם והשית עליו עונש של 250 שעות לתועלת הציבור. (ר' גם שם עמוד 5 והאסמכתאות הנזכרות שם).

ח. בת"פ (שלום י-ם) 8123-04-14 **מדינת ישראל נ' אבו צביח** (17.06.2015) הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של תיווך בסם מסוכן ללא תמורה. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם קישר בין הסוכן המשטרתי לאחר, אשר מכר לסוכן המשטרתי 17.89 גרם חשיש, בתמורה ל-1,000 ₪. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם כנע בין מאסר קצר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל. לאחר ששקל את הודאת הנאשם, את נסיבות חייו, את תסקיר שירות המבחן ואת עברו הפלילי המכביד, השית בית המשפט על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ט. בת"פ (שלום כ"ס) 43556-03-14 **מדינת ישראל שלוחת תביעות כפר-סבא נ' בסאם גאבר** (26.01.2015) הורשע נאשם בעבירה של תיווך לסחר בסם מסוכן. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם תיווך בין סוכן משטרתי לבין אחר, אשר מכר לסוכן כ-3 גרם חשיש בתמורה ל-100 ₪, כשהנאשם לא קיבל כל תמורה עבור תיווך זה. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם כנע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי ועונשים נלווים. לאחר ששקל את עברו הפלילי המכביד של הנאשם ואת אי נטילת האחריות מצד הנאשם, השית בית המשפט על הנאשם 7 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי דחה ערעור שהגישה המדינה כנגד פסק דינו של בית משפט השלום. (ע"פ 21222-03-15 **מדינת ישראל נ' גאבר** (01.11.2015)).



28. אשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה- מכתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשמת קישרה בין תום ועידן לבין האחר, לצורך עסקה בסם מסוכן. עם זאת, לא ניתן ללמוד כי הנאשמת ידעה את סוג הסם המסוכן אותו ביקשו תום ועידן לקנות, את כמות הסם אשר ביקשו תום ועידן לקנות, או כי מטרת העסקה הייתה קניית הסמים לצורך ייבואם. כמו כן, שקלתי את העובדה, כי הנאשמת לא קיבלה תמורה עבור התיווך. כמו כן, שקלתי את העובדה כי הנאשמת לא יזמה את עסקת קניית הסמים, ואת חלקה היחסי הקטן בעבירה לעומת חלקם של המעורבים האחרים. שקלתי גם את העובדה כי הסמים נתפסו לפני הפצתם ובסופו של דבר לא נגרם כל נזק קונקרטי.

29. בעניינם של המעורבים האחרים, קבע בית המשפט, כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 - 60 חודשי מאסר. כפי שציין ב"כ הנאשמת, לו הייתה הנאשמת מורשעת בסיוע למעורבים האחרים, ראוי היה להעמיד את מתחם העונש ההולם על חצי ממתחם העונש ההולם של הנאשמים המרכזיים, כלומר מתחם הנע בין 15 ל-30 חודשי מאסר. במקרה זה הורשעה הנאשמת בעבירה בדרגת חומרה נמוכה יותר, ולכן יש לקבוע מתחם עונש הולם נמוך יותר, שיביא בחשבון את העדר התמורה, והעדר מודעות לסוג הסם, לכמותו ולכך שמטרת התיווך הייתה לצורך יבוא הסם.

30. לאחר שבחנתי את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות במקרה שלפניי, את נסיבות ביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב ועד ל-10 חודשי מאסר.

העונש המתאים

31. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בהקשר זה, יש לשקול את הודאת הנאשמת בשלב מוקדם של ההליך המשפטי, אשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי. בנוסף, יש ליתן משקל לגילה הצעיר, ולנסיבות חייה האישיות והמשפחתיות העולות מתסקיר שירות המבחן. זאת ועוד, מהתסקיר עולה כי הנאשמת מנהלת אורח חיים נורמטיבי, הפסיקה להשתמש בסמים באופן עצמאי, למדה לימודי אופנה ועובדת לפרנסתה.

32. עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשמת נוקטת בגישה מרחיקה ומצמצמת בכל הקשור להתנהגותה בעבירה ומתקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיה. מנגד, מהתסקיר עולה כי בעקבות ההליך המשפטי הנאשמת מכירה בקשיים שהובילו אותה למצבה הנוכחי והיא נכונה להתחיל טיפול. כמו כן שקלתי את היעדר העבר הפלילי של הנאשמת, כמו גם את חלוף הזמן של כחמש שנים מועד ביצוע העבירה, במהלכם לא עברה הנאשמת עבירות נוספות. עוד שקלתי את העובדה, כי שירות המבחן המליץ לנקוט בענישה חינוכית טיפולית בעניינה של הנאשמת, כאשר המליץ לבטל את הרשעת הנאשמת ולהטיל עליה צו שירות לתועלת הציבור לצד צו מבחן.

33. אשר לשיקולי אחידות בענישה יפים הדברים שנאמרו מפי בית המשפט העליון, כפי שיפורט להלן: "אין חולק כי במסגרת עקרון אחידות הענישה על בית המשפט להתחשב בעונשים שהוטלו על אחרים, הגם שהפסיקה הדגישה כי עקרון זה אינו חזות הכל ויכול שיסוג מפני עקרונות וערכים אחרים" (ע"פ 993/16 פלוני נ' מדינת ישראל [22.12.16]). עוד נקבע כי "עקרון אחידות הענישה בפלילים מחייב כי במצבים דומים מבחינת אופי העבירות ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים, ראוי להחיל במידת האפשר שיקולי ענישה דומים" (ראו: ע"פ 5814/14 עספור נ' מדינת ישראל (14.06.2015), בפסקה 7). עם זאת נפסק, כי אין מדובר בכלל 'מתמטי', וכי אין דין אחד לכל העבריינים המורשעים באותו סוג של עבירות (ראו: ע"פ 5080/15 עביד נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (10.03.2016) (ע"פ 4154/16 דהוד נ' מדינת ישראל [19.1.17], פסקה



(13).

34. לפיכך, בנוסף לשיקולי הענישה שמניתי לעיל, יש לשקול גם את העונשים שהוטלו על המעורבים האחרים בפרשה זו, בשים לב לחלקה הקטן באירוע אל מול חלקם המרכזי של המעורבים האחרים.

35. סוף דבר, באיזון בין מכלול השיקולים, החלטתי להטיל על הנאשמת עונש ברף התחתון של המתחם, כדלהלן:
א. 300 שעות שירות לתועלת הציבור, בהתאם לתוכנית שיכון שירות המבחן בתוך 30 יום מהיום.

ב. צו מבחן למשך שנה מהיום.

הנאשמת מוזהרת כי אם לא תמלא אחר צו השל"צ או צו המבחן ידון עונשה מחדש.

ג. 9 חודשי מאסר, הנאשמת לא תרצה עונש זה אלא אם תעבור בתוך שלוש שנים מהיום על עבירת סמים מסוג פשע.

ד. חודשיים מאסר, הנאשמת לא תרצה עונש זה אלא אם תעבור בתוך שלוש שנים מהיום על עבירת סמים מסוג עוון.

ה. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם בארבעה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.21 ובכל ה-1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו או במלואו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ו' אייר תשפ"א, 18 אפריל 2021, במעמד ב"כ הצדדים והנאשמת.